

Skade ved Stormfloden. Nu var der intet at sige til, at de skadelidte paa Stokkeby Nor ikke fik mere, hvis der ikke havde været flere Penge til Raadighed, men det viser sig, at der var Penge nok til Raadighed. Ikke blot derved, at de paagældende fik for lidt i 1872 — men maaske kunde de dog være komne paa Fode, hvis Ulykken i 1874 ikke havde ramt dem —, men navnlig derved, at de dernæst i 1874 kun fik erstattet en saa lille Brøkdæl af den Skade, der var anrettet, blev deres økonomiske Situation saa haabløs, som den er bleven.

Naar jeg nu siger, at der synes at have været Penge nok, vil jeg der tillade mig at nævne, at de Penge, som den Gang bleve indsamlede, maa have strakt til til mere end at hjælpe de private skadelidte, idet Andragerne oplyse, at en stor Mængde af de saaledes indsamlede Penge ere anvendte til Hjælp for offentlige Institutioner, som lede Skade, deriblandt fortrinsvis en Række af Havne, f. Eks. paa Bornholm — de ærede Repræsentanter for Bornholm ville maaske i saa Henseende kunne give Tinget nærmere Oplysninger. Til at bøde paa den Skade, der var anrettet paa en Række af Havne og ogsaa andre offentlige Foretagender, blev der anvendt en Mængde af de Penge, som vare indsamlede til bedste for de private skadelidte. Ikke desto mindre var der endda Penge tilovers. I saa Henseende skal jeg oplyse, at i 1875 afgav Centralkomiteen til Indenrigsministeriet 116,000 Kr. til Hjælp for de trængende Lodsejere paa Lolland og Falster til at lette dem for de Byrder, som vare blevne dem paalagte ved Loven af 23. Maj 1873, og af disse 116,000 Kr. fik Centralkomiteen senere omtrent 56,000 Kr. tilbage, saaledes at der paa Lolland og Falster kun er blevet anvendt omtrent 60,000 Kr., og hvad der saaledes blev givet tilbage, voksede i Aarenes Løb saaledes, at det ifølge Centralkomiteens trykte Beretning fra 1897 er løbet op til omtrent 135,000 Kr. Disse Penge bleve af Centralkomiteen anvendte til Erstatning for Stormflodskader, som den 8. December 1895 vare blevne anrettede i Egnene omkring Limfjorden og Ringkøbing Fjord.

Det vil saaledes ses, at det ikke er, fordi der ikke har været Penge nok til at bøde paa de Ulykker, som have ramt disse Mænd og pekuniært ganske have lamslaaet dem, men af andre Grunde — som ikke ere oplyste —, at Centralkomiteen ikke har ydet disse større Erstatning for Ulykkerne. Da de ikke paa denne Maade have kunnet magte at faa deres Inddæmningsforetagende

i en ordentlig Stand, er deres økonomiske Ruin bleven større og større Aar for Aar. Dersom de Havne og andre offentlige Foretagender, jeg før nævnte, ikke vare blevne hjulpede af de af Centralkomiteen indsamlede Penge, er der ingen Tvivl om, at de vilde være komne til Statskassen for at søge Hjælp hos den, og at de ogsaa havde faaet denne Hjælp. Jeg behøver i saa Henseende blot at minde om, at vi for faa Aar siden vedtog en Lov, som i allerhøjeste Grad var til Gavn for en Mængde Havne, idet man i stor Stil skrev af paa den Gæld, som de havde til Statskassen, fordi de ikke magtede at tilbagebetale deres Laan. Der er derfor ikke nogen som helst Tvivl om, at hvis de Havne, paa hvilke der var anrettet Skade, havde henvendt sig her til Rigsdagen og havde anmodet om Statskassens Bidrag, vilde de have faaet det.

Disse Forhold, som jeg her har tilladt mig at nævne i Hovedtrækkene, gøre det, forekommer det mig, naturligt, at Rigsdagen, nu da disse Mænd — i Særdeleshed drejer det sig jo om Steenstrup — henvende sig til den høje Rigsdag og anraabe den om at tage Sagen op til en virkelig grundig Undersøgelse, eventuelt gennem en Kommission, imødekommer dette Andragende. Andragerne ere ganske overbevisende om — og det forekommer mig, at alt, hvad der foreligger til Oplysning om Sagen, støtter dette —, at naar Sagen grundig undersøges, vil Rigsdagen komme til det Resultat, at der har kunnet være Grund for Statskassen til her at træde hjælpende til. Jeg anbefaler dette Andragende paa det varmeste. Jeg ved jo meget vel, at man i Administrationen tidligere har undersøgt denne Sag, for saa vidt angaar den Side af den, om der for Statskassen skulde være nogen juridisk Forpligtelse til at træde hjælpende til. En saadan Forpligtelse eksisterer utvivlsomt ikke. Men i Betragtning af de Forhold, jeg har nævnt, den ringe Godtgørelse for den uhyre Skade, disse Mænd have lidt, i Forbindelse med, at Statskassen er bleven befriet for store Udgifter til offentlige Foranstaltninger, ved at offentlige Institutioner have faaet Hjælp af de gennem den private Velgørenhed indsamlede Penge, forekommer det mig naturligt, at man her stiller sig paa en ekstraordinær Maade og ser bort fra Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten har en juridisk Forpligtelse eller ikke. Steenstrup er jo nu en gammel Mand, lamslaaet af de Ulykker, der have ramt ham, og som han ikke har magtet at